

200701242/1.

Datum uitspraak: 18 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/25146 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 12 januari 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 december 2001 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend, met ingang van 13 juli 2001.

Bij besluit van 27 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 januari 2007, verzonden op 22 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 maart 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt appellant dat – samengevat weergegeven en voor zover hier van belang – de rechtbank, door te overwegen dat de minister in redelijkheid heeft kunnen afzien van gebruikmaking van de in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) neergelegde inherente afwijkingsbevoegdheid, de omstandigheid dat appellant in Nederland drie weken tegen zijn wil is vastgehouden en daardoor eerst op een later tijdstip een aanvraag kon indienen ten onrechte niet heeft aangemerkt als een bijzondere omstandigheid, als bedoeld in voormelde bepaling, die voor de minister aanleiding had moeten zijn gebruik te maken van de zogenoemde inherente afwijkingsbevoegdheid.

2.2. Ingevolge artikel 26, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt de verblijfsvergunning, die van rechtswege rechtmatig verblijf inhoudt, verleend met ingang van de dag waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de dag waarop de aanvraag is ontvangen.

2.3. Hetgeen in paragraaf C2/7.5, ten tijde van belang, van de Vreemdelingencirculaire 2000 is opgenomen, betreft louter een herhaling van het bepaalde in artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000. Artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000 is een ook de minister verbindend voorschrift; artikel 4:84 van de Awb heeft geen betrekking op zodanig voorschrift. Door te beoordelen of de minister in redelijkheid van toepassing van de in laatstgenoemde bepaling neergelegde zogenoemde inherente afwijkingsbevoegdheid heeft kunnen afzien, heeft de rechtbank niet onderkend dat in dit geval van zodanige bevoegdheid geen sprake is.

2.4. Het hoger beroep is reeds hierom kennelijk ongegrond. Hetgeen in de grief is aangevoerd, behoeft geen verdere bespreking. Tussen partijen staat vast dat de aanvraag op 13 juli 2001 is ingediend. Zoals uit het vorenoverwogene blijkt, verzet artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000 zich tegen verlening van de verblijfsvergunning met ingang van een eerdere datum dan die waarop de aanvraag is ingediend. Nu appellant in beroep uitsluitend gronden heeft aangevoerd die zien op toepassing van de inherente afwijkingsbevoegdheid en in het onderhavige geval van zodanige bevoegdheid geen sprake is, heeft de rechtbank, zij het op onjuiste gronden, het beroep terecht ongegrond verklaard. De aangevallen uitspraak dient, met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en
mr. T.M.A. Claessens en mr. C.J.M. Schuyt, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

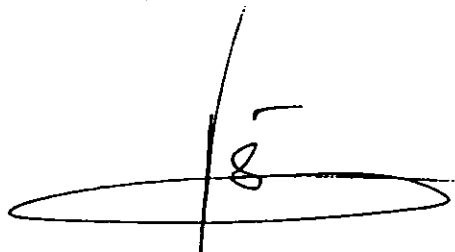
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 juni 2007

284-553.

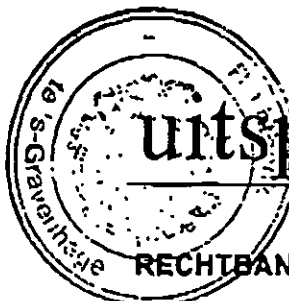
Verzonden: **18 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 06/25146 BEPTDN S6

uitspraak: 12 januari 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Ugandese nationaliteit,
IND dossiernummer: 0107.14.8000,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. S. Breuls, advocaat te Zwolle,

tegen:

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND))
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. A. Wildeboer, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 13 juli 2001 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000. Bij beschikking van 18 december 2001 heeft verweerder de aanraag afgewezen en eiser ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling" verleend met ingang van 13 juli 2001.

Bij brief van 15 januari 2002 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen de verblijfsvergunning regulier. Bij beschikking van 29 augustus heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Bij beroepschrift van 30 september 2002 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking.

Bij uitspraak van 26 mei 2004 van deze rechtbank, zitting houdende te Zwolle, is het beroep gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd en is verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van die uitspraak.

Bij beschikking van 3 november 2005 heeft verweerder het bezwaar wederom ongegrond verklaard. Bij beroepschrift van 29 november 2005 heeft eiser beroep ingesteld bij de

Zaaknummer: AWB 06/25146 BEPTDN S6

2

rechtbank tegen deze beschikking. Bij brief van 14 februari 2006 heeft verweerder de beschikking van 3 november 2005 ingetrokken.

Op 4 april 2006 is eiser gehoord door een ambtelijke commissie. Bij beschikking van 27 april 2006 heeft verweerder het op 15 januari 2002 ingediende bezwaarschrift wederom ongegrond verklaard.

Bij beroepsschrift van 23 mei 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 1 december 2006. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Standpunten van partijen

Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte heeft geoordeeld dat in het geval van eiser geen sprake is van bijzondere omstandigheden om gebruik te maken van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid en de ingangsdatum van de asielaanvraag drie weken te vervroegen. Juist het feit dat eiser geheel buiten zijn wil om fysiek niet in staat was om direct na aankomst in Nederland asiel aan te vragen – omdat hij van zijn vrijheid was beroofd en onder druk gezet werd om seksuele diensten te verrichten om zijn reis naar Nederland terug te betalen – wordt hij onevenredig getroffen door het beleid dat de ingangsdatum van de verblijfsvergunning niet valt voor de datum waarop de asielaanvraag is ingediend en ondertekend. Omdat eiser niet in staat was om per datum aankomst, ongeveer 23 juni 2001, asiel aan te vragen en daarnaast zijn geboortedatum fictief op _____ is gesteld, is vanaf het begin duidelijk geweest dat eiser hierdoor niet kon voldoen aan de eis dat een minderjarige pas na drie jaar in het bezit te zijn geweest van een amv-vergunning in aanmerking komt voor een vergunning voortgezet verblijf. Naar de mening van eiser heeft verweerder niet in redelijkheid kunnen besluiten geen gebruik kunnen maken van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid, zoals neergelegd in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Eiser doet een beroep op de uitspraak van deze rechtbank van 18 oktober 2004, kenmerk AWB 04/25961 en AWB 04/25964.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat de door eiser aangedragen motivering voor een beroep op de inherente afwijkingsbevoegdheid niet kan slagen. Verweerder is van mening dat eiser, hoewel hij stelt drie weken tegen zijn wil te zijn vastgehouden, van deze gebeurtenis nog immer geen aangifte heeft weten te overleggen. Ook de stelling van eiser dat hij pogingen heeft ondernomen deze aangifte te verkrijgen is door eiser niet onderbouwd. Verweerder heeft naar zijn mening derhalve in redelijkheid kunnen afzien van gebruikmaking van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid.

Beoordeling van het beroep

De rechtbank dient te beoordelen of verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten geen gebruik te maken van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid als omschreven in artikel 4:84 Awb.

Zaaknummer: AWB 06/25146 BEPTDN S6

3

Artikel 8:58 Awb bepaalt dat partijen tot 10 dagen voor de zitting nadere stukken kunnen insturen. De rechtbank stelt vast dat zij eerst op 27 november 2006, twee dagen voor de heeft ontvangen een door eiser ingestuurde brief van de politie Gelderland-Zuid met betrekking tot een in het politieregister geregistreerde melding van ontvoering. Niet valt in te zien dat dit stuk niet eerder in de procedure ingebracht had kunnen worden. De rechtbank is van oordeel dat dit stuk daarom wegens strijd met de goede procesorde buiten beschouwing gelaten dient te worden.

De rechtbank is vervolgens van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij 3 weken tegen zijn wil is vastgehouden en derhalve niet eerder zijn aanvraag had kunnen indienen. De rechtbank acht hierbij van belang dat eiser tijdens de zitting van de ambtelijke hoorcommissie op 4 april 2006 er meerdere malen op is gewezen dat het belangrijk was dat hij een afschrift van zijn aangifte kon overleggen. Ondanks vorenstaande heeft eiser geen aangifte overgelegd, zodat verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid heeft kunnen menen dat hij zijn ontvoering onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen afzien van gebruikmaking van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid. De in de pleitmotie geponeerde stelling dat verweerder eerst in de bestreden beschikking plotsklaps stelt dat eiser geen pogingen heeft gedaan om de aangifte uit 2001 van de ontvoering te overleggen, kan, gelet op vorenstaande, niet worden gevolgd en leidt derhalve niet tot een ander oordeel.

Ten overvloede overweegt de rechtbank dat de door eiser in de gronden van beroep genoemde uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats niet ziet op een vergelijkbare situatie, zodat ook dat beroep niet kan slagen. In die zaken ging het om een vreemdeling die zich wel tijdig had gemeld, maar de aanvraag wegens logistieke problemen bij verweerder niet eerder kon indienen. Derhalve is geen sprake van gelijke gevallen.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

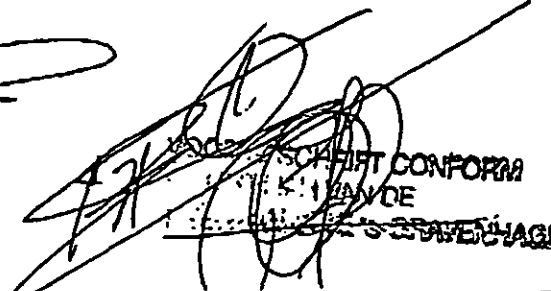
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.J. Bosker, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 12 januari 2007 in tegenwoordigheid van A.P. Kuiters als griffier.

Afschrift verzonden:

22 JAN 2007

AFSCHRIFT CONFORM
VAN DE
RAAD VAN STATE

95%

P.008

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Dr. Stoltweg 68-74
8025 AZ ZWOLLE
Postbus 581
8000 AN ZWOLLE
tel. 038 - 4557650
fax 038 - 4557651
www.rechtsbijstandasiel.nl

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: 070-3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1020-C 19 FEB 2007	
ZAAKNR.	200701242
AAN:	V4
BEHANDELD: DD:	PAR:

mw mr. M Pels
jurist

mw mr. Y.T.M Bisseling
jurist

mw mr. T. Nieuwlaar
jurist

mr G.W. Milet de St. Aubin
jurist

mw. mr. J.M. van Westertaak
jurist

mr. G.W.J. Oostermolt
jurist

mw mr. H.M.A Breuls
jurist

mr E. Heykoop
jurist

mw. mr. J.W.M. Gomashie
jurist

mr R Roelofsen
jurist

appèlschrift

ZWOLLE, 19 februari 2007

Betreft :
Geboren :
Nationaliteit : Ugandese
IND-nummer : 0107.14.8000
Proc.nummer : 06/25146
Ons kenmerk : SB / SB / 0500347

Edelachtbaar college,

De heer , van Oegandese nationaliteit, verder te noemen appellant, ten deze momenteel verblijvende aan de woonplaats kiezend te Zwolle, aan de Dr. Stoltweg 68-74, 8000 AN, ten kantore van de Stichting Rechtsbijstand Asiel, waarvan mw. mr. H.M.A. Breuls verklaart tot het indienen van het onderhavige appèlschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie (een machtiging dienaangaande treft u bij deze aan, bijlage 1), geeft te kennen dat appellant hierbij hoger beroep aantekent tegen de uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage nevenzittingsplaats Assen van 12 januari 2007 (AWB 06/25146), verzonden op 22 januari 2007, waarbij het beroep ongegrond is verklaard.

Appellant heeft op 13 juli 2001 een verzoek ingediend om toelating als vluchteling. Bij beschikking van 18 december 2001 is deze aanvraag afgewezen en is appellant een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling" verleend met ingang van 13 juli 2001. Appellant heeft hiertegen bezwaar gemaakt bij brief van 15 januari 2002. Dit bezwaar is op 29 augustus 2002 ongegrond verklaard. Het beroepschrift van 30 september 2002 is door de rechtbank Zwolle op 26 mei 2004 gegrond verklaard. De nieuwe beschikking op bezwaar van 3 november 2005 is door verweerder op 14 februari 2006 ingetrokken.

Bij beschikking van 27 april 2006 heeft verweerder het bezwaar wederom ongegrond verklaard. (bijlage 2) Hiertegen heeft appellant op 23 mei 2006 beroep ingesteld bij de rechtbank Assen.

Het beroep is ter zitting van 1 december 2006 behandeld. Bij uitspraak van 12 januari 2007 heeft de rechtbank Assen het beroep ongegrond verklaard. (bijlage 3) Tegen laatstgenoemde uitspraak keert zich dit appèlschrift.

Het appèlschrift berust op de navolgende grief:

SNS Bank Arnhem
90.28.34.487

Stichting Dardengelden
Rechtsbijstand Asiel
Arnhem
rek. 96.29.93.328

GRIEF 1:

1. Op pagina 2, onder de kop "beoordeling van het beroep" stelt de rechtbank terecht de vraag centraal of verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten geen gebruik te maken van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid als omschreven in artikel 4:84 Awb.

Vervolgens oordeelt de rechtbank op pagina 3, alinea 2, dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellant onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij 3 weken tegen zijn wil is vastgehouden en derhalve niet eerder zijn aanvraag had kunnen indienen. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen afzien van gebruikmaking van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid.

De grief richt zich tegen het gegeven dat de rechtbank in haar uitspraak de niet gebruikmaking van de inherente afwijkingsbevoegdheid koppelt aan het gegeven dat volgens de rechtbank het standpunt van verweerder is dat niet aannemelijk is gemaakt dat appellant 3 weken tegen zijn wil is vastgehouden. De rechtbank gebruikt in haar uitspraak een onjuiste afwijzingsgrond van verweerder.

De rechtbank wijkt ten onrecht af van de werkelijke afwijzingsgrond van verweerder zoals die is geformuleerd in de beschikking op bezwaar van 27 april 2006. (bijlage2)

Uit deze beschikking blijkt dat de reden voor verweerder om geen gebruik te maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid is gelegen in het feit dat volgens verweerder geen sprake is van dusdanige bijzondere feiten en omstandigheden dat een beslissing overeenkomstig bedoeld beleid zou leiden tot nadelige gevolgen voor appellant die onevenredig zouden zijn in verhouding met de door bedoeld beleid te dienen belangen.

Uit de beschikking (en ook uit alle eerdere beschikking) blijkt geenszins dat verweerder de omstandigheid dat appellant 3 weken is vastgehouden in Nederland niet aannemelijk acht. In tegendeel, verweerder geeft in de beschikking aan dat "hoewel de situatie voor betrokkene spijtig geweest moet zijn, is deze omstandigheid voorafgaand aan het moment van de ondertekening van de asielaanvraag geen reden om de aanvraagdatum te vervroegen."

Tegen deze afwijzingsgrond is tot driemaal toe beroep ingesteld bij de rechtbanken Zwolle en Assen.

De rechtbank Assen stelt dus door in haar uitspraak het feit dat appellant 3 weken in Nederland is vastgehouden niet aannemelijk te achten, een onjuiste afwijzingsgrond voor de niet gebruikmaking van de inherente afwijkingsbevoegdheid door verweerder in de plaats van de werkelijke afwijzingsgrond, namelijk de volgens verweerder afwezigheid van bijzondere feiten en omstandigheden.

Door op deze wijze te handelen heeft de rechtbank verzuimd antwoord te geven op de voorliggende rechtsvraag te weten: is het feit dat appellant in Nederland 3 weken tegen zijn wil werd vastgehouden en daardoor eerst op een later tijdstip asiel kon aanvragen –waardoor hij niet in aanmerking kon komen voor een verblijfsvergunning onder de beperking "voortgezet verblijf" een bijzonder feit en omstandigheid en een reden om gebruik te maken van artikel 4:84 Awb?

Derhalve is de rechtbank buiten de beoordeling van het geschil getreden en op onjuiste gronden tot een ongegrondverklaring van het beroep gekomen.

CONCLUSIE

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Appellant stelt zich op het standpunt dat de uitspraak van de rechtbank Assen in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel tot stand is gekomen.

Redenen waarom appellant uw Afdeling verzoekt de uitspraak d.d. 12 januari 2007, registratienummer AWB 02/68230, van de rechtbank "s-Gravenhage zitting houdende te Assen, te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder van 27 april 2006 gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de proceskosten in beide instanties.

Hoogachtend,

mr. H.M.A. Breuls

Bijlagen

1. machtiging
2. beschikking op bezwaar van 27 april 2006
3. uitspraak van de rechtbank Assen van 12 januari 2007, AWB 06/25146